

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 28. Monachi reformantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Sæculum IX.
A. C. 817. cundaret Deus, triduanum jejunium omnibus imperavit. Sacerdotes interim Sacrificia offerrent, cuncti vero elemosynas solito largius darent, quibus mitigatum Numen suam voluntatem in tanto negotio manifestaret. His præmissis Ludovicus filium suum Lotharium natu maximum Imperatorem appellavit, & ceteris duobus aliquas Regni partes dedit, Pipinum Regem Aquitaniæ & Ludovicum Baviariæ Regem salutans, ea tamen conditione, ut omnes partes non tria Regna sed unum efficerent. Ludovicus Imperator hujus Divisionis Acta conscribi jussit, eaque unacum filio suo Lothario Romam misit, a Pontifice ratihabenda & confirmanda. Voluit quoque, ut hæc Acta cum juramento reciperent omnes subditi sui, qui lubenti animo Sacramento, quod legitimum & Regno utile credebant, se obligarunt.

§. XXVIII.

Monachi reformantur.

Leo Ost. 1.
c. 19.

vit. 47. to. 5.
Act. Ben.
p. 210.

In eodem Conventu Aquisgranensi, decima Julii Abbates ediderunt Constitutionem pro Monachis, cui postea par ferme Reverentia ac Regulæ S. Benedicti habita. Abbatum illorum Caput & Reformationis Auctor erat S. Benedictus Anianensis; eum enim Ludovicus Imperator, olim, cum Rex Aquitaniæ esset, sibi

sibi carum, defuncto Carolo Magno, in ^{Sæculum IX.} Franciam vocatum, Monasterio Mauri A.C. 817.
 seu *Mor-Münster* prope Tabernas præfecit, in quod ille aliquot suæ Regulæ Monachos immisit. Cum vero istud Monasterium ab Aquisgrano, illo tempore Imperatoris Sede, longe esset remotum, & Benedicti Abbatis opera in arduis Reipublicæ negotiis Principi esset necessaria, eum compulit, ut, alio Abbate illis Monachis constituto, ipse cum Monachorum selectis ad se veniret.

Est vallis duabus ab Aquisgranensi Civitate leucis amœnissima, ubi, cum eam S. Abbas elegisset, Imperator curavit ædificari Monasterium, quod Indus a rivo præter illum locum permeante dictum. Imperator, dedicationi adesse dignatus, agros novæ domui donavit, iussitque ut triginta ibi commorarentur Monachi, quos Benedictus ex diversis familiis evocavit. Tunc ergo Benedictus cœpit Regiam adire, & libellos supplices, quæ Principi offerendi erant, recipere. Ne oblivisceretur eos tradere, sæpe in manicas suas immittebat, aut in manipulum, quem Presbyteri adhuc dum illa ætate e manu pendentem gestare solebant, & Imperator non nunquam S. Virum excutiebat, ut hujusmodi libellos acciperet, & legeret. Eundem non in causis peculiaribus modo, sed

Sæculum IX. etiam in negotiis ad Regimen Reipubli-
A. C. 817. cæ spectantibus consulebat. Omnium
 Monasteriorum totius Regni sui curam
 Benedicto demandavit, qui iubente Im-
 peratore Monachorum mores emendare
 cum quibusdam aliis Abbatibus aggres-
 sus est.

**† Noirmou- Herensiu seu Monasterii Nigri, † Apolli-
 nier** naris Montis Cassini, Alveus Andinien-
 sis seu S. Huberti in Silva Andenna, A-
 pollinaris Flaviniacensis, Josue S. Vin-
 centii ad Vulturum, & Agiulfus Soli-
 niacensis. Postquam diu deliberassent,
 visum est omnibus, causam potissimam,
Monachi. cur Disciplina Monastica collaberetur,
 esse observantiæ diversitatem; quamvis
 enim in plerisque Monasteriis profite-
 rentur, se Regulam S. Benedicti sequi,
 maxima erat in illis rebus, quæ scriptæ
 non sunt, varietas. Unde fiebat, ut sæ-
 pissime desidia & tepor antiquæ consue-
 tudinis, cui longum tempus Auctorita-
 tem conciliaffet, pallio obtegerentur, &
 Monachi, regionis situ vicini, sibi ipsis
 exteri & peregrini viderentur. Igitur
 optimum fore crediderunt, si Discipli-
 nam æqualem stabilirent, editis Decretis
 quæ Regulam explicarent. Idque fa-
 ctum composita hac Constitutione A-
 quisgranensi, ut plurimum in Articulos
 octo-

to. 7. Conc.
 p. 1505.

octoginta, & secundum alias Editiones, Sæculum IX.
A. C. 817.
septuaginta duos divisa.

Cum hujus Constitutionis fundamentum sit Regula, in Articulo primo Sup. Lib. XXXII.
Abbatem in illo Conventu præsentem integram Regulam legere, omnia verba pensare, & illi Monachi, qui idonei essent, eandem e memoria recitare jubentur. §. 14. c. 1.
Officium secundum Regulam S. Benedicti celebretur. Quia nempe aliqui c. 2.
recitabant Officium Romanum, quod c. 3.
jam tunc erat diversum. Habebant tamen etiam Officium magis solemne in Mabill. in Præf. to. 5. n. 148.
Festis, quod Officium plenum dicebatur. c. 46.
In Capitulo legatur Martyrologium, & deinde Regula vel aliqua Homilia. c. 69.
Nominem Capituli illum locum accipio, quo post Primam conveniunt Monachi, ut hodieque appellatur. Complures Articuli mentionem faciunt de labore manuum, a quo nec Abbas eximitur. c. 25.
Monachi per se laborabant in culina, in pistrino, in aliis Officinis, & non nunquam ipsi ad colligendos fructus exhibant. c. 4.
In diebus jejunii levior erat labor, & in 17. 18.
Quadragesima usque ad Nonam protrahatur. Paucos fuisse Presbyteros inde c. 39.
dispicimus, quod legamus, Abbatem, Præpositum, Decanum Lectori Benedictionem dare posse, etiamsi Presbyteri non sint. c. 62.
Monachi omnium eleemosynarum, c. 49.
c. 46.

Sæculum IX. narum, quas accipiunt, Decimas paupe-
A.C. 817. ribus dent.

c. 78. In Festis minoribus & majoribus, id est in Natali Domini & in Pascha duplex sit de die refectio. Quatuor diebus liceat volatilia comedere, sed reliquo anni tempore non comedantur. Nemo poma aut lactucas extra refectiois horam manducet. Ipsæ Eulogiæ in Refectorio Fratribus dentur. Id est, panes super Altare oblati & non consecrati. Fratres aliquid pinguedinis in victu quotidiano habeant, sexta Feria excepta, diebus octo ante Natalem Domini, & a Quinquagesima usque ad Pascha. In Francia loco olei pinguedo concedebatur, quod etiam hac ex causa fiebat, ne a carnibus superstitiose abstinere viderentur. Panis libra, de qua Regula loquitur, triginta assibus & duodecim denariis æstimatur, quod unciiis octodecim ante coctionem & postea sexdecim æquiparatur. Pro hemina vini duplum cerevisiæ detur in illis locis, ubi vinum non est. In Parasceve præter panem & aquam nihil cibi capiant. Si gravis fuerit labor, liceat bibere post cœnam, etiam in Quadragesima. Ecce collationis nostræ originem!

Mabill. Præf. n. 151. 152.
c. 22
c. 47.
Reg. c. 55.
c. 22. Regula quidem pro locorum diversitate vestimenta augeri permittit; at in Constitutione Aquisgranensi multo plura

plura, quam in Regula conceduntur, ^{Sæculum IX.}
 scilicet, Camisiæ duæ (intellige laneas, A.C. 817.
 nam lineas Monachi non habebant) duæ
 Tunicæ, & duo cuculli intra domum,
 duæ Cappæ foris, pedules quatuor pa-[†] Sunt pro-
 ria, † & femoralia duo paria. Præterea ^{pria verba}
 Roccus unus, seu vestis superior, poste-^{Constitutio-}
 riore tempore *Froc* † dictus, & pelli-^{nis.}
 cium (id est tunica interiore parte pel-^{† die Glocke.}
 libus munita) calceamenta diurna, pa-^{c. 6. 7.}
 ria duo, & subtulares † per noctem. † Pantoufle
 Wanti † in æstate, Muffulæ in hyeme † Chirothe-
 vervecinæ. Monachi in Quadragesima ^{cæ}
 non radantur, sed aliis temporibus post
 quindecim dies. Balneo, si Præpositus
 licentiam dedisset, uti licebat, quo Sæcu-
 lares frequentissime utebantur. Pedes ^{c. 23.}
 sibi invicem lavabant, præsertim in Qua-
 dragesima, congruentes huic Officio An-
 tiphonas decantantes. Monachi certum
 phlebotomiæ tempus non observent, sed ^{c. 11.}
 unicuique secundum quod necessitas po-
 stulat, concedatur. Nihilominus phle-
 botomiæ præstitutis anni temporibus
 concessæ in recentioribus Congregatio-
 nibus in consuetudinem abierunt.

Nullus sæcularis in Monasterio habi-
 tet, nisi Monachus esse velit. Monachi ^{c. 42.}
 supervenientes ad Dormitorium separa-
 tum ducantur, & fratres prudentes eis ^{c. 58.}
 jungantur ad colloquendum. Sine so-
 cio iter non faciant. Postulantes non ^{c. 63.}
 facile ^{c. 15.}

Sæculum IX. facile admittantur. Primo hospitibus in
A. C. 817. illorum Domo serviant per aliquot dies.

Monachi Be- Bonorum suorum curam consanguineis
nedictini Re- suis committant, & post annum Novitia-
formati. tus secundum Regulæ præceptum de iis

v. Mabill.

præf. to. 5.

n. 150.

decernant. Habitum tunc demum suscipiant, quando votum obedientiæ profitentur.

c. 75.

Nam aliud non profitebantur, ut formulæ, quæ adhuc supersunt, ostendunt. (*) Nullus recipiatur in Monasterium, quia dives est, sed quem merita commendant.

Parentes liberos suos offerre possint, & supplicem libellum pro eis dent, quod, ubi ad maturam ætatem pervenerint, confirment. Nulla alia in Monasterio quam infantum istorum schola sit. Id accipiendum est de Scholis interioribus; erant enim hoc Sæculo nono Scholæ exteriores & publicæ in pluribus Monasteriis, ut superius observavi.

Mabill.

præf. ead.

n. 184.

Sup. Lib.

XLV. §. 18.

c. 25.

Abbates eadem mensura, qua ceteri Monachi, sint contenti in alimentis & in vestimentis. Cum ceteris dormiant, & laborent, nisi in rebus utilioribus fuerint occupati. Abbas cum hospitibus ad portam Monasterii non reficiatur, sed in Refectorio, si vero propter hospitem volue-

(*) Hodieque non aliud, saltem conceptis verbis, profitemur,

voluerit ad solitam mensuram fratribus
 aliquid augere, in ipsius sit potestate. Sæculum IX.
A. C. 817.
 Villas, nisi necessitas coegerit, non cir-
 cumeat, nec suis illas Monachis custo-
 diendas committat. Si Cellas habeat c. 27.
 aut prioratus, illuc pauciores quam sex c. 26.
 fratres non mittat. Itineris socios non c. 44.
 accipiat, nisi ad Concilium proficiscatur. c. 59.
 Præpositus ex gremio constituatur, cui
 post Abbatem præcipua Auctoritas tam
 intra quam extra Monasterium sit. De-
 cani ordinem temporis servent. In eos, c. 31. 32.
 qui duræ cervicis sunt, acrior vindicta
 exerceatur, sed nudi in Fratrum obtu- c. 55.
 tu non cædantur. Qui ob graviores c. 80.
 culpas pœnitentiam agunt, in domo se-
 parata habitent, & adsit atrium, in quo
 laborent. At diebus Dominicis aliquid c. 14.
 eis relaxetur.

Hujusmodi est Constitutio Aquis- c. 40.
 granensis pro Monachis, quam Impera-
 tor confirmavit, & curavit, ut effectui
 daretur.

§. XXIX.

Monasteriorum Præstationes.

In eodem Conventu conscriptus est In- to. 7. Conc. p.
1513. to. 1.
c. p. 589. Es
Not. to. 2. p.
1092. Coint.
ann. 817. n.
239.
 diculus Monasteriorum existentium in
 Provinciis, quæ Imperatori parebant, ut
 singulorum præstationes adnotarentur.
 Omnia Monasteria in tres classes divisa.
 Aliqua ad militiam & dona pendenda te-
 neban-